

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Ephron.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

landus? *A.* b) DEVS providebit ipse sibi agnum in sacrificium, fili: interea pergamus. Ecce venimus in locum, quem DEVS dicebat mihi. Construamus hic aram. Recte est: disponamus lignum. Nunc, mi fili, oportet ut te colligem maectemque, quando ita visum DEO optimo maximo, cujus voluntati resistere nefas est. *I.* Mi pater! si ita certum est DEO, fiat. Nam didici ei, tibi que parere in rebus omnibus. *A.* Pater omnipotens, cujus est imperare, obsequor tuis jussis: tibi que maecto hanc hostiam hoc cultro, mea ipsius dextra. *A.* Abrahame! Abrahame! *A.* Quis me vocat? *G.* Cave, ne afferas manum puero: Cave, ne laedas. Jam enim mihi satis perspecta est tua religio & pietas, qui propter me c) non peperceris filio, ei que unico. *A.* Hem! quid hoc rei est: Sed video ne arietem in dumo haerentem corribus? Salva res est, vivet Isaacus, haec maectabitur gratior DEO victima.

SENTENTIA.

Nihil tam difficile aut durum est, quin id possit, qui credit. Deus suorum pietatem remuneratur.

EPHRON. Genes. 23.

ARGUMENTVM.

Abrahamus mercatur ab Hettæis fundum ad sepulturam Saræ uxoris suæ.

Abraha-

- b) Pii hominis est veritatem interdum celare, sed citra mendacium.
c) Deo voluntas pro facto est.

Abrahamus, Hettæi, Ephron.

Ego sum peregrinus & advena inter vos, Hettæi: Quare tribuite mihi possessionem sepulturæ inter vestras, ubi sepeliam Saram conjugem meam, quæ mortua est, ut scitis. *H.* Attende nos Domine. a) Tu es quidam Princeps divinus inter nos: tuum est, eligere nostris sepulchretis, ubi inhumes tuum mortuum. Nemo nostrum prohibebit te suo sepulchro, quo minus sepelias in eo. *A.* Ago vobis gratias pro vestra tanta humanitate ac liberalitate. Sed si vobis cordi est, ut sepeliam meum defunctum, & auferam e conspectu meo, concedite mihi præterea, ut agatis pro me cum Ephrone filio Sigoris, ut attribuat mihi cavernam duplicem, quam habet in extremo sui agri, & attribuat justo argento, in vestra præsentia, in usum sepulchri. *E.* Ausculta mihi potius, Domine! b) Ego tibi dono & agrum & cavernam agri, et quidem in præsentia meorum popularium. Sepeli tuum mortuum. *A.* Imo tu potius ausculta mihi. c) Ego solvam tibi pecuniam pro agro, eam tu accipe a me. *E.* Domine attende. Hic fundus, de quo agitur inter nos, est quadringentis siclis argenti: si vis sepeliri tanti. *A.* Accipio tanti. Et jam appendam tibi præsentem pecuniam. Vos Hettæi estote testes, ut Ephron addicat mihi in possessionem quadringentis hic siclis argenti, agrum suum duplici caverna, qui ager est e regione Mambra, id est, Hebronis una cum ipsa caverna,

a) Virtus etiam inter peregrinos pollet.

b) Magna est interdum etiam in barbaris humanitas.

c) Non semper accipiendum est, quicquid donatur.

14 DIALOG. SACRORVM

na, & omnibus arboribus, quæ sunt undique in toto spatio ejus. *E.* Addico. *H.* Testes erimus.

SENTENTIA.

Iustitia commendat hominem apud eos, qui non sunt omnino perdit.

REBECCA. Gen. 24.

ARGVMENTVM.

Dispensator Abrahami ducit Rebeccam, filiam Labanis Mesopotamii, in matrimonium Isaaco herili filio.

*Dispensator Abrahami, Rebecca,
Laban, Bathuel.*

Heus! heus puella, da mihi bibere paulum aquæ ex tua urna. *R.* Ino vero perlibet, vir optime! Hem! bibe, ^{a)} quin etiam ad aquabo tuos camelos, quantum sat erit. *D.* At ego te pro isto beneficio, dono hac inaure, atque his duabus armillis. Sed age fac sciam, cujus sis filia: & an sit in ædibus tui patris locus, ubi possimus pernoctare. *R.* Equidem sum filia Bathuelis, quam Melca peperit ex Nachore. Straminis autem & pabuli apud nos affatim est, nec non locus ad pernoctandum. Sed ego curro in oppidum, ut nunciem hæc omnia domi ita, ut habent. *D.* ^{b)} Ago tibi gratias, Jova, quod non destituiſti tua bonitate & fide Abrahamum herum meum

a) Humani homines ultro plus etiam beneficiorum conferunt, quam orantur.

b) Pii, Dei erga se beneficia agnoscunt atque prædicant.